

## **Obrót nieruchomościami w orzecznictwie Dobiesława z Koszyc i Konarów, podsędka ziemskiego krakowskiego (XIV-XV w.)**

Prowadząc badania nad Konarskimi (herbu Gryf), uczony musi dostrzec, że przed przybyciem ich z Dobranowic do dóbr Konary (parafia Nawarzyce), w pow. ziemskim krakowskim (dawniej pow. Książ Wielki), wcześniej występowały inne rody, piszące się „z Koszyc i Konarów” oraz „z Grodziny i Konarów”<sup>1</sup>. Jednym z nich był ród Ostojów.

### **1. Przodkowie**

Dnia 22 V 1361 r. Kazimierz III Wielki zatwierdził wyrok sędziego krakowskiego Jana [z Grębyńnic], przysądzający Wilhelmowi opatowi i klasztorowi jędrzejowskiemu pole w Konarach koło Opatkowic w stronę Łysakowa na prawo, wbrew pretensjom Wincentego, dziedzica z Koszyc [pow. pilzneński, herbu Ostoja?] i Dobiesława z Ławszowa [herbu Strzemień]<sup>2</sup>. Wincenty z Koszyc został tu umieszczony, bo rodzi się pytanie, czy nie był to przodek podsędka krakowskiego Dobiesława z Koszyc i Konarów herbu Ostoja, choć jego imię raczej wiąże go z Dobiesławem z Ławszowa (ob. Łapszów), teściem Mikołaja z Grodziny i Konarów. Imię Dobiesław było jednak popularne.

Dnia 1 VIII 1376 r. Pełka, sędzia, i Prandota, podsędek ziemi sandomierskiej w Opatowie potwierdzili, że Wrocław i jego synowie Andrzej, Dobiesław i Nieczuja z Wysok sprzedali udział Sagniewowi, dziedzicowi z Konarów (*Sangnewo heredi de*

---

<sup>1</sup> Grodzina: 1229 Grodina, 1326 Grodzina, 1355 Groczyna, Grohyna, 1376 Grogina, 1402 de Grodzin, 1581 Grudzina, dziś Grudzyń, 11 km na płd.-wsch. od Jędrzejowa. Zob. <http://www.slownik.ihpan.edu.pl/search.php?id=6193> [dostęp: 13.10.2018]. Konary: 1153 [1154] Konare, 1210 Konare, 1361 Konary, 1368 Conari, 1386 de Conarz, de Konar, 12 km na płd. od Jędrzejowa. Zob. <http://www.slownik.ihpan.edu.pl/search.php?id=7828> [dostęp: 13.10.2018].

<sup>2</sup> *Kodeks dyplomatyczny Małopolski. 1178-1386*, t. I, wyd. F. Piekosiński, Kraków 1876, cyt. dalej KDMłp, t. I, nr CCLX, s. 307-308.

*Conari*)<sup>3</sup>. W dniu 8 I 1388 r. Pełka, sędzia, i Prandota, podsędek ziemi sandomierskiej w Sandomierzu potwierdzili zbycie części wsi Krobielice za 60 grzywien przez Światosława [zwanego] Czarny Płaszcz i jego brata Przybysława oraz syna Marcina, dziedziców wsi Pstronnej opatowi i konwentowi koprzywnickiemu. Jednym ze świadków był *domino Sagnewo de Konari*<sup>4</sup>. Tego ostatniego utożsamiał Stanisław Kuraś z *Sangnewo de Cernini*, występującym jako świadek, gdy Pełka, sędzia, i Prandota, podsędek ziemi sandomierskiej 7 IX 1386 r. w Opatowie potwierdzili, że bracia Wyszko i Wojsław zbyli Jakubowi, prepozytowi i konwentowi klasztornemu w Trzemeśnie część wsi Jeżowa za 100 grzywien<sup>5</sup>. Być może był to syn Wincentego i ojciec Dobiesława.

W dniu 9 IX 1380 r. Pełka, sędzia, i Prandota, podsędek ziemi sandomierskiej w Sandomierzu potwierdzili 21 imiennie wymienionych miejscowości Piotra i Jakuba, synów zmarłego Eustachiusza. Jednym ze świadków był *domino Zbigneo de Conari*<sup>6</sup>. Być może był to brat Sagniewa.

## 2. Postać tytułowa

Dobiesław był stolnikiem krakowskim (notowany 28 X 1392 – 25 VII 1393)<sup>7</sup>. Potem pełnił urząd podsędka ziemskiego krakowskiego (30 IX 1394 – 27 VIII 1409)<sup>8</sup>. Jako zmarły został wspomniany 17 XII 1409 r.<sup>9</sup>

W charakterze podsędka pierwszy raz został odnotowany 30 IX 1394 r., gdy wraz z sędzią Drogomirem rozsądzali spór między miastem Wiślicą a Sułkiem i jego bratanikiem, dziedzicami z Królewic<sup>10</sup>. Ta sama para wyrokowała 15 XII 1394 r. w sprawie między Paszkim z Barucwierdzy i Hankiem z Chełmu<sup>11</sup>.

<sup>3</sup> *Zbiór dokumentów małopolskich*, cz. IV, *Dokumenty z lat 1211-1400*, wyd. S. Kuraś i I. Sułkowska-Kuraś, Wrocław-Warszawa-Kraków 1969, cyt. dalej ZDM, cz. IV, nr 1027 (s. 180-181).

<sup>4</sup> *Zbiór dokumentów małopolskich*, cz. I. *Dokumenty z lat 1257-1420*, wyd. St. Kuraś, Wrocław-Warszawa-Kraków 1962, cyt. dalej ZDM, cz. I, nr 187 (s. 239-240).

<sup>5</sup> ZDM, cz. I, nr 181, s. 233.

<sup>6</sup> ZDM, cz. I, nr 161, s. 206-207.

<sup>7</sup> K. Fedorowicz, *Dostojnicy i urzędnicy świeccy województwa krakowskiego w latach 1374-1506*, [w:] *Archiwum Komisji Historycznej*, t. VIII, Kraków 1898, s. 86.

<sup>8</sup> *Dokumenty sądu ziemskiego krakowskiego 1302-1453*, oprac. Z. Perzanowski, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1971, cyt. dalej DSZK, s. XL. U Fedorowicza 25 V 1395 – 27 VIII 1409, *op. cit.*, s. 65. *Urzędnicy dawnej Rzeczypospolitej XII-XVIII wieku. Spisy*, red. A. Gąsiorowski, t. IV/1. *Urzędnicy małopolscy XII-XV wieku. Spisy*, oprac. J. Kurtyka, T. Nowakowski, F. Sikora, A. Sochacka, P.K. Wojciechowski, B. Wyrozumska, Wrocław 1990, nr 315, s. 101 i nr 421, s. 118, cyt. dalej UM.

<sup>9</sup> DSZK, s. XL. Herb Ostoja podaje J. Kurtyka, <http://www.slownik.ihpan.edu.pl/search.php?id=7828> [dostęp: 2.08.2017].

<sup>10</sup> DSZK, nr 64, s. 71.

<sup>11</sup> DSZK, nr 65, s. 72.

Jako *Dobeslao de Cosczice subiudice Cracouiensi* świadkował na dokumencie Władysława II Jagiełły z 25 V 1395 r., w którym poświadczono, że Jan z Tarnowa, wojewoda sandomierski nabył Przewrocze i Porębę od Derśława, syna Pełki, sędziego ziemskiego sandomierskiego<sup>12</sup>.

Dnia 7 I 1398 r. Michał i Dobiesław, sędzia i podsędek krakowski, zaświadczyli, że Krystyna (córka Trojana), dziedziczka w Parkoszowicach zbyła swą część dziedziczną tamże (za zgodą ojca) za 300 grzywien Borkowi z Trzcina<sup>13</sup>. Nieco później 10 II t.r. jako *Dobeslao de Cosczice subiudice Cracouiensi* świadkował na dokumencie Władysława II Jagiełły, w którym poświadczono, że Jan z Tarnowa, wojewoda sandomierski nabył połowę wsi Szczepanowice od Benka z Żabokruku<sup>14</sup>. W dniu 23 II 1398 r. Dobiesław podsędek świadkował na dokumencie Władysława II Jagiełły, w którym poświadczono, że Pietrasz z Zabawy zapisał majątek mieszczanom krakowskim<sup>15</sup>. Dnia 7 VI 1398 r. wyrokował (wraz z sędzią Michałem) w sprawie wsi Łosośkowice<sup>16</sup>. Dnia 13 V 1399 r. sędzia Michał i podsędek Dobiesław zatwierdzili sprzedaż młyna w Swoszowicach<sup>17</sup>. Dnia 26 VIII 1399 r. zajmowali się nabyciem dóbr rycerskich<sup>18</sup>. Dnia 28 VII 1400 r. obaj zaświadczyli, że Małgorzata, wdowa po Stefanie, zwanym Pęcherzem, dziedzicu Rzeszotar, sprzedała te dobra Andrzejowi Czarniszy, landwójtowi wyższego sądu prawa niemieckiego na zamku krakowskim<sup>19</sup>. Dnia 11 V 1401 r. zaświadczyli kontrakt w sprawie Parkoszowic<sup>20</sup>. Następnego dnia 11 V 1402 r. poświadczyli, iż Klemens z żoną Katarzyną, dziedzice Luszowic sprzedali rolę za 30 grzywien Piotrowi, dziedzicowi w Wilczkowicach<sup>21</sup>. Dnia 9 X 1402 r. zaświadczyli kolejny kontrakt w Parkoszowicach<sup>22</sup>. Dnia 3 I 1403 r. poświadczali dwa razy sprawy dóbr w Chomranicach<sup>23</sup>. W dniu 23 I 1403 r. zaświadczyli zbycie trzeciej części młyna i karczmy<sup>24</sup>. Dnia 13 XII 1403 r. zaświadczyli,

<sup>12</sup> *Archiwum ksiąg Lubartowiczów Sanguszków w Sławucie*, wyd. przez Z.L. Radziwińskiego i B. Gorczaka, t. II. 1284-1506, Lwów 1888, t. V. 1513-1547, Lwów 1897, cyt. dalej AS, t. II, nr LXXII, s. 86.

<sup>13</sup> DSZK, nr 71, s. 78.

<sup>14</sup> AS, t. II, nr LXXIV, s. 89.

<sup>15</sup> *Kodeks dyplomatyczny miasta Krakowa 1253-1506*, cz. I, wyd. F. Piekosiński, Kraków 1879, cyt. dalej KDMK, cz. I, nr LXXXIX, s. 120.

<sup>16</sup> *Kodeks dyplomatyczny Katedry Krakowskiej św. Wacława*, wyd. F. Piekosiński, Kraków 1883, t. II, cyt. dalej KDKK, t. II, nr CCCXXVII, s. 223. Dalej 18 VI t.r., nr CCCXXIX, s. 224.

<sup>17</sup> KDKK, t. II, nr CCCXXIX, s. 237. Podobnie dalej 13 IV 1401 r., nr CCCCLI, s. 252. Inna sprawa dot. Swoszowic z 14 II 1402 r., nr CCCLVIII, s. 263. Kolejna 9 IV 1404 r., nr CCCCLXXXI, s. 296. Inne nadanie z 6 IV 1408 r., nr DIV, s. 322.

<sup>18</sup> DSZK, nr 81, s. 90. Dokument ten omawiam w pracy *Panowie z Grodziny herbu Szreniawa. Analiza historycznoprawna* (w druku).

<sup>19</sup> DSZK, nr 83, s. 92.

<sup>20</sup> DSZK, nr 89, s. 97.

<sup>21</sup> DSZK, nr 92, s. 100.

<sup>22</sup> DSZK, nr 96, s. 104.

<sup>23</sup> DSZK, nr 100-101, s. 108-109.

<sup>24</sup> DSZK, nr 102, s. 110.

iż Piotr, dziedzic z Unikowa zastawił za 25 grzywien szerokich groszy praskich i 5 grzywien kwartników swą część wsi Mikołajowi, dziedzicowi z Klęczan<sup>25</sup>. Dnia 1 X 1405 r. nowy sędzia Jan z Oleśnicy i Dobiesław zaświadczyli, że Izrael, Kanaan i Abraham, synowie Lewka sprzedali dom w Krakowie wojewodzie krakowskiemu Janowi z Tarnowa za 80 grzywien<sup>26</sup>. W dniu 19 XII 1408 r. ci sami Jan i Dobiesław zatwierdzili kontrakt między Dersławem ze Zdziesławic a wspomnianym już Helwigiem z Przybysławic<sup>27</sup>. Dnia 4 II 1409 r. Dobiesław z Koszyc jako podsędek wraz z sędzią Janem z Oleśnicy orzekali w sprawie nabycia dóbr przez Jana z Tarnowa, kasztelana krakowskiego<sup>28</sup>. Ostatni raz Dobiesław występował jako osoba żyjąca 27 VIII 1409 r., gdy z Janem z Oleśnicy zatwierdzali zbycie dóbr Leńcze przez sołtysa w Lechowiu Franczka Annie, żonie Jana Coibera<sup>29</sup>.

Dnia 3 II 1396 r. *Dobeslaus subiudex Cracoviensis terre generales*, wraz z sędzią Drogomirem rozstrzygali spór kapituły gnieźnieńskiej o wieś Cierno z Piotrem i Wyszkiem z Siedlca<sup>30</sup>.

Tego dnia 3 II 1396 r. ci sami zaświadczyli ponadto, iż Jakusz z Kozłowa sprzedał wieś Wolicę za trzysta grzywien opatowi Jakubowi i konwentowi klasztoru cystersów w Jędrzejowie<sup>31</sup>. W dniu 4 II 1398 r. Dobiesław [z Konarów] podsędek krakowski sądził się z klasztorem cysterskim w Jędrzejowie o niwę (*pro niwa*) koło łąk przed Konarami<sup>32</sup>. W dniu 19 II 1404 r. nowy sędzia Tomasz i podsędek Dobiesław poświadczali, iż Andrzej, dziedzic Potoku sprzedał za 16 grzywien swą karczmę z rolami opatowi Jakubowi i konwentowi jędrzejowskiemu. Kolejny sędzia Jan z Oleśnicy wraz z Dobiesławem zaświadczyli 15 XII 1405 r., że ci ostatni zamienili z Dziwiszem z Tyńca jego wieś Cierno, oddając mu Opatkowice, jednak z dopłatą 300 grzywien<sup>33</sup>.

Dnia 4 X 1403 r. Michał sędzia i Dobiesław podsędek zatwierdzili nadanie dóbr przez Mikołaja z Jodłownika szczyrzyckim cystersom 3 II 1406 Jan i Dobiesław zaświadczyli, że Piotr, zwany Ukropcem, sołtys ze Ściborzyc zbył za 80 grzywien opatowi Mikołajowi i konwentowi cystersów szczyrzyckich jedną trzecią część swego sołectwa. W odrębnym dokumencie Adam z Barwałdu poręczył za sołtysa, że zbywane dobra nie

<sup>25</sup> DSZK, nr 106, s. 114. Dalej z 10 I 1404 r., nr 108, s. 116.

<sup>26</sup> DSZK, nr 117, s. 126.

<sup>27</sup> KDKK, t. II, nr DXVI, s. 335.

<sup>28</sup> AS, t. II, nr XCVII, s. 115.

<sup>29</sup> KDKK, t. II, nr DXX, s. 339.

<sup>30</sup> *Kodeks dyplomatyczny Wielkopolski*, t. III. *Lata 1350-1399*, wyd. J.I. Kraszewskiego (dr W. Łebński), Poznań 1879, cyt. dalej KDW, t. III, nr 1966, s. 686.

<sup>31</sup> DSZK, nr 66, s. 73.

<sup>32</sup> *Starodawne Prawa Polskiego Pomniki*, t. VIII. *Antiquissimi libri iudiciales terrae cracoviensis. Pars II, ab an. 1394-1400, Editionem curavit Boleslaus Ulanowski*, Cracoviae MDCCCLXXXVI, cyt. dalej SPPP, t. VIII, cz. II, uwaga CCXLII, nr 1, s. 451.

<sup>33</sup> DSZK, nr 109, s. 117. Podobnie 15 XII 1405 r., nr 118, s. 127.

były obciążone i że Ukropiec odda cystersom przywilej na te dobra. Co ciekawe, Jan i Dobiesław 17 I 1408 poświadczali, iż [nowy?] sołtys Jakusz Mleczek z Żurawicy odstąpił z kolei swoją część sołectwa cystersom, poręczając pod wadium 30 grzywien za matkę, braci i siostry. Natomiast gdy do sądu trafiła sprawa między opatem i konwentem a Ukropcem, niegdyś sołtysem o wolny łan, to sprawę odesłali 12 V 1408 na sąd prawa niemieckiego<sup>34</sup>.

W dniu 11 IV 1396 r. Drogomir i Dobiesław zatwierdzili, że Lambert, zwany Szypem, dziedzic w Pstroszycach zbył za 80 grzywien część dóbr prepozytowi Michałowi i konwentowi w Miechowie<sup>35</sup>. Dnia 11 XII 1396 r. para sędziów zatwierdziła kolejne nabycie dóbr przez tę samą instytucję od Dzierżka z Brzostku i jego żony Piechny oraz jej siostry Nastki w Brzuchani za 400 grzywien<sup>36</sup>. Dzień później zatwierdzili podobny kontrakt (ta sama miejscowość, ci sami nabywcy, inni zbywcy, Wysz, syn Pawła z Brzuchani wraz ze szwagierką Elżbietą, żoną Abrahama i ich córką Dorotą 60 grzywien swe części dziedziczne)<sup>37</sup>. Dnia 10 XII 1397 r. nowy sędzia Michał i dalej Dobiesław zatwierdzili kolejne nabycie dóbr (tym razem w formie darowizny w Pstroszycach od Mikołaja z Zarzecza) dla tej samej instytucji<sup>38</sup>. W dniu 25 VI 1398 r. ci sami (wraz z sędzią Michałem) zatwierdzili kolejne nabycie dóbr przez wspomniane instytucje miechowskie tym razem od braci Mikołaja i Jana z Brzuchani za 60 grzywien swe dobra dziedziczne w tej wsi<sup>39</sup>. Dwa dni później 16 VIII 1398 r. Michał i Dobiesław przyznali sporne nieruchomości Doroty, córki Pieszka ze Słomnik, obecnie z Żarnowca cztery łany roli w Smrokowie, położone obok Lipskiej Woli klasztorowi miechowskiemu<sup>40</sup>. Dnia 10 XII 1398 r. obaj zaświadczały kolejne nabycie dóbr przez prepozyta i konwentu w Miechowie (Zygmunt, dziedzic z Pszczółkowic i sołtys w Michałowicach sprzedał to sołectwo z przynależnymi łąkami i gajami w Masłomiącej za 500 grzywien)<sup>41</sup>. Dnia 24 III 1399 r. Michał i Dobiesław zaświadczały kolejne nabycie dóbr przez prepozyta i konwentu w Miechowie (Mikołaj, dziedzic w Brzuchani zbył za 40 grzywien swą część dziedziczną w tej wsi)<sup>42</sup>. W dniu 5 II 1401 r. zatwierdzili kolejne nabycie dóbr przez prepozyta i konwent miechowski (Przeclaw i Klemens, synowie Przeclawa, niegdyś dziedzice

<sup>34</sup> *Kodeks dyplomatyczny Małopolski*, t. III, 1333-1386, wyd. F. Piekosiński, Kraków 1887, cyt. dalej KDP, t. III, nr CLXXXVII s. 365. Inna sprawa z 19 I 1406 r., DSZK, nr 119, s. 128; nr 120, s. 129; nr 121, s. 130. 17 I 1408 r., nr 126, s. 135. 12 V 1408 r., nr 128, s. 137.

<sup>35</sup> DSZK, nr 67, s. 74.

<sup>36</sup> *Ibidem*, nr 68, s. 75.

<sup>37</sup> *Ibidem*, nr 69, s. 76.

<sup>38</sup> *Ibidem*, nr 70, s. 77.

<sup>39</sup> *Ibidem*, nr 72, s. 79.

<sup>40</sup> *Ibidem*, nr 75, s. 82.

<sup>41</sup> *Ibidem*, nr 77, s. 85.

<sup>42</sup> *Ibidem*, nr 78, s. 86.

z Pstroszyc zbyli swe dobra tamże i w Rozpirzechowie za 80 grzywien)<sup>43</sup>. W dniu 10 V 1402 r. Michał i Dobiesław zaświadczyli, że prepozyt miechowski (w imieniu konwentu) podzielił się wsią Wola z Heleną, żoną Mikołaja, niegdyś z Łukomy, teraz dziedzica Woli<sup>44</sup>. W dniu 30 V 1402 r. zaświadczyli kolejne odstąpienie dóbr klasztorowi miechowskiemu (Bogusz, dziedzic z Pstroszyc odstąpił swe prawa do wszystkich części tej wsi i do sołectwa w Woli Piotrowskiej sprzedanych przez Spytkę i Piotrasza oraz ich matkę Siechnę prowincjałowi i konwentowi). 11 XII 1402 r. Dzierśław i Machna, dzieci Zawiszy, niegdyś dziedzica w Pstroszycach, ręcząc za swego brata przyrodniego Jana, sprzedali za 100 grzywien swe części dziedziczne w tej wsi. 22 XII 1402 r. Klemens i Zbyszko junior, dziedzice z Nasiechowic sprzedali za 200 grzywien swe części dziedziczne w Parkoszwowicach wraz z prawem patronatu kościoła w Sławicach. 10 V 1403 r. stwierdzili, że Krystyna, żona Jaśka, dziedzica w Barczkowie straciła swe prawo bliższości do sołectwa w Michałowicach na rzecz klasztoru miechowskiego. 29 V 1403 r. zaświadczyli, iż Machna, wdowa po Wawrzyńcu, zwanym Ożóg oraz ich synowie Stefan i Mikołaj, dziedzice z Pstroszyc potwierdzili, że miechowski prepozyt Michał rozliczył się z nimi za kupione przez jego poprzednika Stanisława ich dobra dziedziczne w tej wsi, na których siedziała Jachna, wdowa po Jakubie, a także za łąn, zwany Arnoldowski pod Miechowem. 11 VI 1403 r. zaświadczyli, iż Kanimir, dziedzic Solcy zobowiązał się zgodnie z ugodą zawartą z miechowskim prepozytem do nienaruszania granic wytyczonych między wsiami klasztornymi: Ołudzą, Jeziorowicami, Dobrakowem, Otolą a Solcą. 2 I 1404 r. Tomasz i Dobiesław zaświadczyli, że Jan, dziedzic Chodowa sprzedał wsie Chodów, Wola Chodowska i swoje sołectwo we wsi Wola Miechowska za 1400 grzywien, a jego żona Świętochna zrzekła się wszystkich praw do tych wsi. 3 X 1404 r. zaświadczyli, iż Piotr, Mikołaj i Przecław, synowie Ottona, dziedzica w Pstroszycach zbyli za 12 grzywien swe części dziedziczne<sup>45</sup>. W dniu 17 III 1405 r. ci sami Jan z Tęczyna, kasztelan i starosta krakowski i podsędek Dobiesław zaświadczały zbycie dóbr klasztorowi miechowskiemu przez Jakusza z Grudzyń, zwanego Kuropatwą, wsi Jelcza za 400 grzywien, konia wartego 40 grzywien i za dwa stogi zboża o wartości 12 grzywien<sup>46</sup>. Dnia 9 V 1408 r. Jan jako sędzia i Dobiesław przysądzili klasztorowi młyn na rzece Prądnik, koło wsi Zielonki, odrzucając roszczenia tkacza krakowskiego Mikołaja z ul. św. Mikołaja<sup>47</sup>.

W dniu 30 X 1399 r. Michał i Dobiesław zaświadczyli, iż Świętochna, żona Wacława, sołtysa z Zięcina zawarła ugodę z opatem Piotrem i konwentem w Koprzywnicy

<sup>43</sup> *Ibidem*, nr 88, s. 96.

<sup>44</sup> *Ibidem*, nr 91, s. 99.

<sup>45</sup> *Ibidem*, nr 93, s. 101. Dalsze z 11 XII 1402 r., nr 98, s. 106. Kolejne z 22 XII 1402 r., nr 99, s. 107; 10 V 1403 r., nr 103, s. 111; 29 V 1403 r., nr 104, s. 112; 11 VI 1403 r., nr 105, s. 113; 2 I 1404 r., nr 107, s. 115; 1 X 1404 r., nr 111, s. 120; 3 X 1404 r., nr 113, s. 121.

<sup>46</sup> *Ibidem*, nr 116, s. 125.

<sup>47</sup> *Ibidem*, nr 127, s. 136.

w sprawie sołectwa w tej wsi, której treścią było zobowiązanie się do ustąpienia z sołectwa w ciągu trzech miesięcy, gdyby jej mąż umarł<sup>48</sup>.

Dnia 17 XI 1400 r. sędzia Michał i podsędek Dobiesław poświadczyli wymianę dóbr Kotowice za część Gnatowic między kasztelanem krakowskim Janem z Tęczyna a prepozytem w Staniątkach<sup>49</sup>. Dnia 10 V 1406 r. Jan i Dobiesław przyznali prawo własności wsi Kantorowice klasztorowi w Mogile, gdyż Paszek z Barucwierdzy nie stawiał się na termin. Tego dnia tak samo zakończyła się sprawa nieobecnej w sądzie Praksey, żony tegoż Paszka, odnośnie do wsi Rybitwy. Dnia 4 X 1407 r. przysadzili klasztorowi łąkę w Januszowicach w sporze z sołtysem Andrzejem z Lipowej Woli<sup>50</sup>.

Dnia 29 VIII 1402 r. Michał i Dobiesław zaświadczyli, że Jan, dziedzic ze Swoszowic sprzedał część wsi Janowi, proboszczowi w kościele Bożego Ciała na Kazimierzu<sup>51</sup>. 21 XI 1402 zaświadczyli, iż Jan Szado ze Swoszowic i jego żona Anna sprzedali za 16 grzywien swoją część młyna w tej wsi temuż Janowi, nazwanemu rektorem. Dnia 26 VI 1408 r. Dobiesław z Koszyc jako podsędek wraz z sędzią Janem z Oleśnicy zaświadczyli, iż Pietrasz z Kamienia, wraz z żoną Małgorzatą oraz teściową Hanką sprzedali za 500 grzywien wieś Kamień prepozytowi Konradowi i konwentowi kanoników regularnych Bożego Ciała na Kazimierzu<sup>52</sup>.

W dniu 1 X 1402 r. zaświadczyli, że Wierzbięta z Branic darował krakowskiemu klasztorowi Dominikanów łąki nad Wisłą we wsi Szczurów<sup>53</sup>.

## **Bibliografia**

### **Źródła**

*Archiwum ksiąg Lubartowiczów Sanguszków w Sławucie*, wyd. przez Z.L. Radziwińskiego i B. Gorczaka, t. II. 1284-1506, Lwów 1888, t. V. 1513-1547, Lwów 1897.

*Dokumenty sądu ziemskiego krakowskiego 1302-1453*, oprac. Z. Perzanowski, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1971.

*Kodeks dyplomatyczny Katedry Krakowskiej św. Wacława*, wyd. F. Piekosiński, Kraków 1883, t. II.

*Kodeks dyplomatyczny Małopolski*, t. I. 1178-1386, t. I, wyd. F. Piekosiński, Kraków 1876.

*Kodeks dyplomatyczny Małopolski*, t. III. 1333-1386, wyd. F. Piekosiński, Kraków 1887.

---

<sup>48</sup> *Ibidem*, nr 82, s. 91.

<sup>49</sup> *Ibidem*, nr 87, s. 95.

<sup>50</sup> *Ibidem*, nr 122, s. 131. Podobnie nr 123, s. 132; 4 X 1407 r., nr 124, s. 133.

<sup>51</sup> *Ibidem*, nr 94, s. 102. Inne poświadczenie z 21 XI 1402 r., nr 97, s. 105.

<sup>52</sup> KDKK, t. II, nr DXI, s. 331 = DSZK, nr 129, s. 137. Podobnie 12 VII 1408 r., KDKK, t. II, nr DXII, s. 332.

<sup>53</sup> DSZK, nr 95, s. 103.

*Kodeks dyplomatyczny miasta Krakowa 1253-1506*, cz. I, wyd. F. Piekosiński, Kraków 1879.

*Kodeks dyplomatyczny Wielkopolski. Lata 1350-1399*, wyd. J.I. Kraszewski (dr W. Łebiński), t. III, Poznań 1879.

*Starodawne Prawa Polskiego Pomniki*, t. VIII. *Antiquissimi libri iudiciales terrae cracouensis. Pars II, ab an. 1394-1400*, Editionem curavit Boleslaus Ulanowski, Cracoviae MDCCCLXXXVI.

*Zbiór dokumentów małopolskich*, cz. I. *Dokumenty z lat 1257-1420*, wyd. St. Kuraś, Wrocław-Warszawa-Kraków 1962.

*Zbiór dokumentów małopolskich*, cz. IV. *Dokumenty z lat 1211-1400*, wyd. S. Kuraś i I. Sułkowska-Kuraś, Wrocław-Warszawa-Kraków 1969.

### Źródła elektroniczne

<http://www.slownik.ihpan.edu.pl/search.php?id=6193>

<http://www.slownik.ihpan.edu.pl/search.php?id=7828>

### Literatura

Fedorowicz K., *Dostojnicy i urzędnicy świeccy województwa krakowskiego w latach 1374-1506*, [w:] *Akta Komisji Historycznej*, t. VIII, Kraków 1898.

Kruszewski T., *Panowie z Grodziny herbu Szreniawa. Analiza historycznoprawna* (w druku).

*Urzędnicy dawnej Rzeczypospolitej XII-XVIII wieku. Spisy*, red. A. Gąsiorowski, t. IV/1.

*Urzędnicy małopolscy XII-XV wieku. Spisy*, oprac. J. Kurtyka, T. Nowakowski, F. Sikora, A. Sochacka, P.K. Wojciechowski, B. Wyzumski, Wrocław 1990.

**Streszczenie:** Autor przedstawia drugoplanową postać na dworze Władysława Jagiełły w kontekście wydawanych przez niego wyroków sądowych. Można się z nich dowiedzieć, że w obrocie gospodarczym średniowiecza uczestniczyły głównie zgromadzenia zakonne.

**Słowa kluczowe:** Średniowiecze, obrót nieruchomościami, sąd ziemski krakowski, XIV i XV w.